

OBEGNANIEC (36) *sb m*

o oraz pierwsze e *prawdopodobnie jasne* (tak w obegnać); a *jasne*.

pl N obegnańcy (21). ◊ *G* obegnańc(o)w (1). ◊ *D* obegnańc(o)m (6). ◊ *A* obegnańc(e) (7). ◊ *I* obegnańcy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI(XVIII) w.

Mieszkaniec oblężonego miasta lub zamku (36) : Obegnańcy poślali do Iozue/ prośząc aby ich rátował á wyzwolił od oblężenia. *BielKron* 47v; Turcy przypuścili ku łzturmu prořthy lud pierwey/ aby łie ná nich łpracowali obegnańcy *BielKron* 250; wybieżeli też w nocy z zamku obegnańcy ná ty ktorzy byli wodą przyplýnęli/ á pod zamek przychodzili/ y porázili ich dwie łcie *BielKron* 315v; Gdy tedy Turcy przyciągnęli pod Biłágrod/ położyli łie nád nadzieię obegnańcow przeciw bronie Budzyńłkiey *BielKron* 316; A gdy iuż głodem przyćifnął obegnańce łwoie Krol ná zamku/ ku rołpáczy przychodzili *BielKron* 354v, 64, [85²]v, 152, 222, 247v (17); iefli łie kopa nieprzyaćiel [!] pod mury/ máią łie theż obegnańcy przeciw im kopác *BielSpr* 64; [trzeba] łtrzelác bes przełtánia od godziny do godziny/ aby obegnańcy nie mogli potwierdząc murow áżby do gruntu vpádły *BielSpr* 75; báczyć po Pufzkarzech iefli nie zemdleią álbo łłábieią/ á iáko nábijáią/ by iákiey łmowy nie mieli z obegnańcy *BielSpr* 75, 48 [2 r.], 48v, 62v, 63 [2 r.], 64 [2 r.] (13); Ludzi wiele pobiją/ łtłuką domy/ dáchy/ Będą ná obegnańce/ nie máłe przełtráchy. *BielSat* N2 [*idem BielSjem* 37] M4v [2 r.]; *BielSjem* 35v [2 r.], 37. [Wyraz występuje tylko u Bielskiego i wyłącznie w formach *pl*].

Synonim: oblężeniec.

Cf **OBEGNAN**